

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 16. maj 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 32 til L 112, forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarsordninger, indførelse af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald) stillet den 13. maj 2020 af Miljø- og Fødevareudvalget på vegne af Carl Valentin (SF).

Spørgsmål nr. 32 til L 112

”Vil ministeren – i forlængelse af den tekniske gennemgang af lovforslaget den 6. maj 2020 (L 112 – bilag 9 og bilag 11) – redegøre for, hvordan produktansvaret gøres gældende overfor producenter i udlandet (medlemskab af det danske produktansvarsregister, ubetinget økonomisk betaling for tjenester i Danmark m.v.), og for hvilke undtagelser der tillades ifølge direktivet og ifølge lovforslaget, og hvordan der sikres imod, at europæiske og internationale ’free riders’ (eventuelt systematisk og planlagt) unddrager sig producentansvaret og dermed incitamentet til at ændre produktets design med henblik på mindre affaldsdannelse?”

Svar

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 31 til L112, så er alle virksomheder, der sælger produkter omfattet af producentansvar på det danske marked, omfattet af reglerne. Udenlandske producenter kan enten etablere sig i Danmark eller lade sig repræsentere ved en importør eller en bemyndiget repræsentant. Herved er det producenten selv, importøren eller den bemyndigede repræsentant, der varetager forpligtigelsen mht. registrering i producentansvarsregisteret og betaling af de omkostninger, producenten er forpligtet til mv.

Affaldsdirektivet stiller krav om, at medlemslandene skal sikre ligebehandling af de producenter, der er underlagt producentansvaret, dog uden at dette fører til en uforholdsmæssig stor regelbyrde for små og mellemstore virksomheder. Dette gennemføres i lovforslaget ved, at der for producentansvar for emballage er bemyndigelse til at fastsætte en bagatelgrænse for producenter, der markedsfører meget små mængder emballager. Det betyder, at sådanne virksomheder kan fritages for nogle af de administrative byrder, men ikke for producentansvaret. En lignende bagatelgrænse er fastsat i batteridirektivet, men er ikke udnyttet i Danmark. For biler findes der ikke en sådan bagatelgrænse i dag, men ministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra pligten til for egen regning at foranstalte tilbagetagning af udtjente person- og varebiler. For elektronik giver WEEE-direktivet ikke mulighed for at fastsætte en bagatelgrænse.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvordan der sikres mod europæiske og internationale free-riders, henvises til svar på spørgsmål 31 til L112.

Lea Wermelin

/

Janne Birk Nielsen